

Пловдивско. Въ тази именно критическа, бурна и пълна съ ужаси епоха, епископъ Гervasий достойно е изпълнилъ своя мораленъ и духовенъ дългъ, като е употребилъ всички усилия и се е застъпвалъ за озлочественото население, изложено на непосилни изтезания и безчовѣчни жестокости.

Съ дълбока горестъ на сърдце е гледалъ той, какъ гине българина подъ удариѣ на кръвожадни азиатецъ. Прѣзъ тия пълни съ ужасъ, критически врѣмена за митрополита Гervasия не е имало спокоенъ день: денѣ и нощѣ той е сновѣлъ, ако не при нѣкой турски голѣмецъ да моли за милостъ и пощада по отношение на нѣкой, невиненъ българинъ, то при чуждестраннитѣ прѣдставители. На митрополита Гervasия се дължи голѣма благодарностъ, за дѣто той, съ застъпничеството си прѣдъ американския прѣдставитель Скайлера, придруженъ въ обиколката си отъ г-нь П. Димитровъ, сега съвѣтникъ въ външното министерство, съдѣйствува да се прѣдизвика европейската комисиия, която констатира ужаситѣ на гурскитѣ звѣрства. Озвѣнъ това, потомството не трѣбва да забравя значението и заслугитѣ на митрополитъ Гervasия въ тоя моментъ, когато той отказа категорично да подпише въ онова врѣме хитро скроения отъ турското правителство махзаръ, чрѣзъ който населението да изкажело своето доволство отъ управлението на султана. Митрополитъ Гervasий нанесе тежъкъ ударъ на измамата, чрѣзъ която султанското правителство искало да блѣсне прѣдъ външния свѣтъ. Постѣпката на митрополита Гervasия бѣ жестъ на съзнание и патриотизъмъ, на сила и правда; за ония врѣмена тя бѣ героизъмъ. Но като отказа да подпише махзара, епископъ Гervasий непосредствено слѣдъ това подписа единъ протестъ, който изигра своята роль въ английския парламентъ. Константинъ Калчовъ и Ив. Евст. Гешевъ съчиняватъ на английски едно изложение, единъ протестъ на